



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2024. február 8.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság, a határozatok elismerése és végrehajtása polgári és kereskedelmi ügyekben – 1215/2012/EU rendelet – Hatály – 25. cikk – Joghatóság kikötéséről szóló megállapodás – Ugyanabban a tagállamban letelepedett szerződő felek – Joghatóság biztosítása egy másik tagállam bíróságai számára az e szerződésből eredő jogviták elbírálása tekintetében – Külföldi vonatkozás”

A C-566/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2022. augusztus 26-án érkezett, 2022. június 14-i határozatával terjesztett elő

az **Inkreal s.r.o.**

és

a **Dúha reality s.r.o.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin (előadó) és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Dúha reality s.r.o. képviseletében J. Mráz advokát,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek, A. Edelmannová és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: cseh.

- a svájci kormány képviselőjében M. Kähr és L. Lanzrein, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében S. Noë és K. Walkerová, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2023. október 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 25. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Inkreal s.r.o. és a Dúha reality s.r.o. között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya FD-nek a Dúha realityvel szemben fennálló, az Inkrealra engedményezett két követelés megfizetése iránti kérelem elbírálására illetékes bíróság kijelölése.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1215/2012 rendelet (3), (15), (19), (21), (22) és (26) preambulumbekkezdése értelmében:
 - „(3) A polgári ügyeket illetően az [Európai] Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és fejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, többek között – különösen a polgári ügyekben hozott bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elve révén – megkönnyítve az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést. E térség fokozatos kialakítása érdekében az Unió a határon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben való igazságügyi együttműködésre vonatkozó intézkedéseket fogad el, különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges.
- [...]
- (15) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az alperes lakóhelye alapozza meg. A joghatóságnak ezen az alapon mindenkor megállapíthatónak kell lennie, kivéve egyes pontosan meghatározott eseteket, amelyekben a jogvita tárgya vagy a felek szerződéses szabadsága eltérő kapcsoló tényezőt kíván meg. [...]
- [...]
- (19) A felek szerződéses szabadságát – a biztosítási, fogyasztói és munkaszerződések kivételével, amelyeknél a joghatósággal rendelkező bíróság meghatározása tekintetében csak korlátozott szerződéses szabadság engedhető meg – az e rendeletben megállapított kizárólagos joghatósági okok figyelembevételével tiszteletben kell tartani.

[...]

- (21) Az igazságszolgáltatás harmonikus működése érdekében a párhuzamos eljárások lehetőségét el kell kerülni, és biztosítani kell, hogy ne hozzanak egymással összeegyeztethetetlen határozatot különböző tagállamokban. Világosan és hatékonyan kell szabályozni a perfüggőség és az összefüggő eljárások megoldását, valamint az eljárás megindulása időpontjának meghatározása tekintetében fennálló nemzeti eltérésekből adódó problémák elhárítását. [...]
- (22) Ugyanakkor a kizárólagos joghatósági megállapodások hatékonyságának javítása és a visszaélészerű perlési taktikák alkalmazásának visszaszorítása érdekében szükség van az általános perfüggőségi szabály alóli kivétel bevezetésére az olyan egyedi helyzetek kielégítő kezelése végett, amelyekben felmerülhet párhuzamos eljárások lehetősége. Ez a helyzet akkor, amikor kizárólagos joghatósági megállapodásban nem kikötött bíróságon indítottak eljárást, ezt követően pedig a kikötött bíróságon indítanak azonos jogalapon és azonos feleket érintő eljárást. [...]

[...]

- (26) Az igazságszolgáltatás működése iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalom indokolja azt az elvet, hogy a tagállamokban hozott határozatokat automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül minden tagállamban elismerjék. Ezenkívül a határokon átnyúló jogviták időigényének és költségeinek csökkentése érdekében indokolt a címzett tagállamban való végrehajtás előtti végrehajthatóvá nyilvánítás eltörlése. Ennek eredményeként egy tagállam bíróságai által hozott határozatot a végrehajtás szempontjából úgy kell tekinteni, mintha a címzett tagállamban hozták volna.”

4 E rendelet 25. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a felek – lakóhelyükre való tekintet nélkül – egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére valamely tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal, feltéve, hogy a szóban forgó tagállam joga értelmében a megállapodás az anyagi érvényességet illetően nem minősül semmisnek. Az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. A joghatóságot kikötő megállapodást meg lehet kötni:

- a) írásban vagy szóban, amelyet írásban megerősítettek;
- b) a felek között korábban kialakított gyakorlatnak megfelelő formában; vagy
- c) nemzetközi kereskedelemben annak a szokásos gyakorlatnak megfelelő formában, amelyet a feleknek ismerniük kell, vagy ismerniük kellett volna, és amelyet az ilyen kereskedelemben az érintett ügylet szerződésével azonos típusú szerződések szerződő felei széles körben ismernek, és rendszeresen betartanak.”

A cseh jog

- 5 A zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (a polgári perrendtartásról szóló 99/1963. sz. törvény, a továbbiakban: polgári perrendtartás) 11. §-a (3) bekezdése a következőképpen szól:

„Ha valamely ügyben a Cseh Köztársaság bíróságai rendelkeznek joghatósággal, azonban hiányoznak vagy nem állapíthatók meg az illetékesség feltételei, a Nejvyšší soud [(legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság)] határozza meg, hogy melyik bíróság tárgyalja és bírálja el az ügyet.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 6 A Szlovákiában lakóhellyel rendelkező FD mint kölcsönadó és a Szlovákiában letelepedett Dúha realty társaság mint adós két pénzkölcsönszerződést kötött 2016. június 29-én, illetve 2017. március 11-én.
- 7 Mindkét szerződés azonos tartalmú, joghatóságot kikötő megállapodást tartalmaz, amely szerint olyan jogvita felmerülése esetén, amelyet nem lehet megoldani egyeztetés útján, azt „a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező cseh bíróság fogja elbírálni”.
- 8 A 2021. december 8-i engedményezési szerződés alapján FD a két kölcsönszerződésből eredő, összesen 153 740 euró összegű követeléseit az Inkrealra engedményezte, amely egy szlovák jog szerinti, Szlovákiában székhellyel rendelkező társaság.
- 9 Mivel a Dúha realty nem fizette vissza a kölcsönöket, az Inkreal 2021. december 30-án keresetet nyújtott be a Nejvyšší soudhoz (legfelsőbb bíróság), a kérdést előterjesztő bírósághoz, amelyben egyrészt a Dúha realty által fizetendő követelések megfizetését, másrészt a polgári perrendtartás 11. §-ának (3) bekezdése alapján az ügy érdemi elbírálására joghatósággal rendelkező cseh bíróság kijelölését kérte a két kölcsönszerződésben foglalt, joghatóságot kikötő megállapodás alapján.
- 10 Ebben az összefüggésben az Inkreal azt állítja, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelő, joghatóságot kikötő, érvényes megállapodásról van szó, és hogy e rendelet nem tartalmaz más, különleges vagy kizárólagos joghatóságra vonatkozó rendelkezést.
- 11 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az 1215/2012 rendelet alkalmazhatósága külföldi elem fennállásától függ. A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy e rendelet alkalmazható-e az alapügyben szóban forgó helyzetre, amelyben a külföldi elem a szerződő felek lakóhelyétől, illetve székhelyétől eltérő tagállam bíróságait kijelölő, joghatóságot kikötő megállapodásra korlátozódik. Mind a szakirodalom, mind a tagállamok nemzeti ítélkezési gyakorlata eltérő megoldásokat fogadott el ebben a kérdésben.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, bár az 1215/2012 rendelet alkalmazhatóságát igazolhatja többek között e rendelet egységes értelmezésének szükségessége, valamint az uniós jogalkotó által kifejezett, a felek szerződéses autonómiájának tiszteletben tartására irányuló szándék, ez nem változtat azon, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzet tisztán belső helyzetnek minősíthető azért, mert a felek pusztán szándéka nem elegendő ahhoz, hogy szerződéses jogviszonyuknak nemzetközi jelleget kölcsönözzön.

- 13 E körülmények között a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A külföldi elem megléte szempontjából, amely [az 1215/2012 rendelet] alkalmazásának elengedhetetlen feltétele, alapulhat-e [ezen] rendelet alkalmazása kizárólag azon, hogy két, ugyanazon tagállamban székhellyel rendelkező fél az Európai Unió másik tagállama bíróságának joghatóságát köti ki?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 14 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik az olyan, joghatóságot kikötő megállapodás, amellyel az ugyanazon tagállamban székhellyel, illetve lakóhellyel rendelkező szerződő felek megállapodnak abban, hogy alávetik magukat egy másik tagállam bíróságai joghatóságának az e szerződésből eredő jogviták elbírálása tekintetében, még akkor is, ha a szerződésnek nincs egyéb kapcsolata ezzel a másik tagállammal.
- 15 E kérdés megválaszolása érdekében előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem azt a kontextust is figyelembe kell venni, amelybe illeszkedik, valamint azon jogi aktus céljait is, amelynek az a részét képezi (2023. június 22-i Pankki S ítélet, C-579/21, EU:C:2023:501, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 16 Ami az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének szövegét illeti, e rendelkezésből mindenekelőtt az következik, hogy ha a felek – lakóhelyükre való tekintet nélkül – egy bizonyos jogviszonnyal kapcsolatban felmerült vagy a jövőben felmerülő jogviták eldöntésére valamely tagállam bíróságának vagy bíróságainak joghatóságát kötik ki, a megállapodás szerinti bíróság vagy bíróságok rendelkeznek joghatósággal, feltéve, hogy a szóban forgó tagállam joga értelmében a megállapodás az anyagi érvényességet illetően nem minősül semmisnek. Továbbá az említett rendelkezés előírja, hogy az ilyen joghatóság a felek eltérő megállapodásának hiányában kizárólagos. Végül ugyanezen rendelkezés az a)–c) pontjában pontosítja a joghatóságot kikötő megállapodás megkötésének módját.
- 17 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének szövege nem zárja ki, hogy az említett rendelkezés hatálya alá tartozzon olyan joghatóságot kikötő megállapodás, amellyel az ugyanazon tagállamban letelepedett szerződő felek megállapodnak abban, hogy a szerződésből eredő jogvitákban alávetik magukat egy másik tagállam bíróságai joghatóságának, még akkor is, ha a szerződésnek nincs egyéb kapcsolata ezzel a másik tagállammal.
- 18 Ami azt a kontextust illeti, amelybe az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése illeszkedik, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az említett rendelet joghatósági szabályainak alkalmazása maga is megköveteli valamilyen külföldi elem meglétét (lásd ebben az értelemben: 2005. március 1-jei Owusu ítélet, C-281/02, EU:C:2005:120, 25. pont; 2022. szeptember 8-i IRnova ítélet, C-399/21, EU:C:2022:648, 27. és 29. pont).

- 19 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az 1215/2012 rendelet, bár a (3) és a (26) preambulumbekzdésben használja a „határon átnyúló vonatkozású polgári ügyek” és a „határokon átnyúló jogviták” fogalmát, nem tartalmazza a külföldi elem meghatározását, amelynek fennállása e rendelet alkalmazhatóságától függ (lásd ebben az értelemben: 2021. június 3-i Generalno konsultstvo na Republika Bulgaria ítélet, C-280/20, EU:C:2021:443, 30. pont).
- 20 Márpedig az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 399., 1. o.; helyesbítés: HL 2016. L 33., 39. o.) 3. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a „határokon átnyúló ügy” egyenértékű fogalmát, mint amely „olyan ügy, amelyben legalább az egyik fél az eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban rendelkezik állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel” (2021. június 3-i Generalno konsultstvo na Republika Bulgaria ítélet, C-280/20, EU:C:2021:443, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 21 Tekintettel arra, hogy mindkét említett rendelet a határokon átnyúló jellegű polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területéhez tartozik, az uniós jogalkotó által e rendeletekben használt egyenértékű fogalmak értelmezését össze kell hangolni (2021. június 3-i Generalno konsultstvo na Republika Bulgaria ítélet, C-280/20, EU:C:2021:443, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából világosan kitűnik, hogy a külföldi elem akkor is fennáll, mikor a szóban forgó jogvita helyzete olyan kérdéseket vet fel, amelyek a bíróságok joghatóságának meghatározására vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2022. szeptember 8-i IRnova ítéletet, C-399/21, EU:C:2022:648, 28. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy egyrészt az alapeljárás megfelel a „határokon átnyúló jogvita” jelen ítélet 20. pontjában említett fogalmának, mivel az e jogvitában részt vevő felek a szóban forgó joghatóságot kikötő megállapodás alapján megkeresett bíróság tagállamától eltérő tagállamban rendelkeznek székhellyel, illetve lakóhellyel.
- 24 Másrészt, amint arra a cseh kormány és az Európai Bizottság hivatkozik, az alapeljárás a joghatóság meghatározására vonatkozó kérdést vet fel, pontosabban azt, hogy az e jogvita elbírálására a Cseh Köztársaság bíróságai vagy a Szlovák Köztársaság – mint a két szerződő fél székhelye szerinti tagállam – bíróságai rendelkeznek-e joghatósággal.
- 25 E körülmények között az olyan jogi helyzet, mint amelyről az alapügyben szó van, a jelen ítélet 18. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett külföldi elemet tartalmaz, mivel az olyan megállapodás megléte, amely a szerződő felek letelepedési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam bíróságai joghatóságát köti ki, önmagában bizonyítja az alapeljárás határokon átnyúló vonatkozását.
- 26 Az 1215/2012 rendelet 25. cikkét egyébiránt az e rendelet (15), (19) és (22) preambulumbekzdésében említett, a felek autonómiájának tiszteletben tartására és a kizárólagos joghatósági megállapodások hatékonyságának megerősítésére irányuló célkitűzések fényében kell értelmezni.
- 27 Ezenkívül az 1215/2012 rendelet célját illetően a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatósági összeütközésre vonatkozó szabályoknak nagymértékben kiszámítható joghatósági szabályokkal történő egységesítése, tehát a jogbiztonság

megeremtése, amely az Európai Unióban letelepedett személyek jogi védelmének megerősítésében nyilvánul meg, egyszerre lehetővé téve mind a felperesnek, hogy könnyen azonosíthassa, mely bíróság előtt indíthat keresetet, mind pedig az alperesnek, hogy észszerűen kiszámíthassa, mely bíróság előtt indítható ellene kereset (2023. szeptember 14-i EXTÉRIA ítélet, C-393/22, EU:C:2023:675, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebben az összefüggésben a jogbiztonság célkitűzése megköveteli, hogy az eljáró nemzeti bíróság nehézségek nélkül tudjon határozni saját joghatóságáról anélkül, hogy az ügy érdemének megvizsgálására kényszerülne (2015. január 28-i Kolassa ítélet, C-375/13, EU:C:2015:37, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 28 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének azon értelmezése, amely szerint az alapügyben szereplőhöz hasonló, joghatóságot kikötő megállapodás e rendelkezés hatálya alá tartozik, megfelel az e rendelet által követett jogbiztonság célkitűzésének.
- 29 Egyrészt ugyanis, amennyiben az ugyanazon tagállamban letelepedett szerződő felek érvényesen megegyezhetnek abban, hogy az e szerződésből eredő jogviták elbírálására egy másik tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, anélkül hogy szükséges lenne, hogy az említett szerződés e másik tagállammal további kapcsolatban álljon, e lehetőség hozzájárul annak biztosításához, hogy a felperes ismerje azt a bíróságot, amelyhez fordulhat, az alperes előre lássa azt a bíróságot, amely előtt perelhető, és az eljáró bíróság könnyen nyilatkozhasson saját joghatóságáról.
- 30 Másrészt az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének az alapügyben szereplőhöz hasonló, joghatóságot kikötő megállapodásra való alkalmazhatósága csökkenti a párhuzamos eljárások lehetőségét, és megakadályozza, hogy különböző tagállamokban egymással összeegyeztethetetlen határozatokat hozzanak, amint azt az e rendelet (21) preambulumbekkezdésében említett, az igazságszolgáltatás harmonikus működésére irányuló célkitűzés megköveteli.
- 31 Ha ugyanis a jelen ügyben a joghatósággal rendelkező bíróságot nem az 1215/2012 rendelet rendelkezései, hanem az érintett tagállamok nemzetközi magánjogának nemzeti szabályai alapján határoznák meg, fennállna a jogbiztonságot veszélyeztető joghatósági összeütközések fokozott kockázata, mivel e nemzeti szabályok alkalmazása eltérő megoldásokhoz vezethetne.
- 32 Hozzá kell tenni, hogy a jogbiztonsági célkitűzés akkor is sérülne, ha olyan körülmények között, mint amelyekről az alapügyben szó van, az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése csak azzal a feltétellel lenne alkalmazható, ha – a joghatóságot valamely másik tagállam bíróságai javára kikötő megállapodáson túl – olyan további elemek állnak fenn, amelyek bizonyítják az érintett jogvita határokon átnyúló vonatkozását.
- 33 Ugyanis, mivel az ilyen feltétel azt jelenti, hogy az eljáró bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy a jelen ügyben fennállnak-e ilyen további elemek, és értékelnie kell azok relevanciáját, nemcsak a szerződő felek számára lenne kevésbé előrelátható, hogy melyik bíróság rendelkezik jogvitájuk elbírálására joghatósággal, hanem bonyolultabbá válna az eljáró bíróság saját joghatóságának vizsgálata is.
- 34 Márpedig a Bíróság ebben az összefüggésben már kimondta, hogy a joghatóságot kikötő megállapodásban kijelölt bíróság megválasztása csak az 1215/2012 rendelet 25. cikkében megállapított követelményekhez kapcsolódó megfontolások alapján értékelhető, mivel a kijelölt bíróság és a vitatott jogviszony közötti kapcsolatra vagy a joghatóságot kikötő megállapodás

megalapozottságára vonatkozó megfontolások nem kapcsolódnak e követelményekhez (lásd ebben az értelemben: 1999. március 16-i Castelletti ítélet, C-159/97, EU:C:1999:142, a rendelkező rész 5. pontja).

- 35 Egyébiránt hangsúlyozni kell, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének az alapügyben szereplőhöz hasonló, joghatóságot kikötő megállapodásra való alkalmazhatósága az e rendelet (26) preambulumbekzdésében említett, az igazságszolgáltatás működése iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalmat tükrözi, és ily módon hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartásához és fejlesztéséhez, többek között az említett rendelet (3) preambulumbekzdése értelmében vett, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítésével.
- 36 Végül a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i Hágai Egyezmény 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabály, amely a joghatósági megállapodásokról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében történő aláírásáról szóló, 2009. február 26-i 2009/397/EK tanácsi határozat (HL 2009. L 133., 1. o.) I. mellékletében szerepel, és amelyet a 2014. december 4-i 2014/887/EU tanácsi határozat (HL 2014. L 353., 5. o.) hagyott jóvá, nem cáfolja ezen értelmezést. E rendelkezés értelmében „csak akkor nem kell egy ügyet nemzetközinek tekinteni, ha a felek ugyanabban a Szerződő Államban rendelkeznek lakóhellyel (székhellyel), és ha – függetlenül a választott bíróság helyétől – a felek jogviszonya a jogvita szempontjából jelentőséggel bíró valamennyi tényállási elemmel együtt kizárólag ehhez az államhoz kapcsolódik”.
- 37 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a Bizottság hivatkozott – az ezen egyezmény 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt szabály az egyezmény megalkotóinak saját választását tükrözi, amelyet egy olyan megoldás szükségességére tekintettel hoztak, amelyhez nemzetközi szinten sokan csatlakoznak.
- 38 Márpedig az említett egyezmény megalkotóitól eltérően az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy nem iktat be hasonló szabályt az 1215/2012 rendeletbe, hangsúlyozva e rendelet (3) preambulumbekzdésében az arra irányuló célkitűzést, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget – a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó intézkedések elfogadása révén – fenntartsák és fejlesszék.
- 39 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1215/2012 rendelet 25. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik az olyan, joghatóságot kikötő megállapodás, amellyel az ugyanazon tagállamban székhellyel, illetve lakóhellyel rendelkező szerződő felek megállapodnak abban, hogy alávetik magukat egy másik tagállam bíróságai joghatóságának az e szerződésből eredő jogviták elbírálására, még akkor is, ha a szerződésnek nincs egyéb kapcsolata ezzel a másik tagállammal.

A költségekről

- 40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 25. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezés hatálya alá tartozik az olyan, joghatóságot kikötő megállapodás, amellyel az ugyanazon tagállamban székhellyel, illetve lakóhellyel rendelkező szerződő felek megállapodnak abban, hogy alávetik magukat egy másik tagállam bírósági joghatóságának az e szerződésből eredő jogviták elbírálására, még akkor is, ha a szerződésnek nincs egyéb kapcsolata ezzel a másik tagállammal.

Aláírások